

Kundskab ikke udfordres, og hvori det vilde være til Skade for Færøerne selv, om den lovgivende Magts Virksomhed skulde være gjort, om ikke umulig, dog vanskelig ved et saa ubetinget Tilfagn. Udvalgets Fleertal foreslaaer derfor, at Bestemmelsen kommer til at lyde saaledes: Lagthinget afgiver Betænkning over de Færøerne vedkommende Lovudkast, der af Regjeringen forelægges det.

Udvalgets Mindretal (Monrad, Jespersen og Winther) slutte sig derimod til Udkastet, idet vi dog foreslaae en noget forandret Redaktion. Saafrømt Fleertallets Forslag vedtages, vil Lagthingets Betydning med Hensyn til dets væsentligste Virksomhed hvile i den vedkommende Ministers Haand, idet denne jo i saa Fald, naar han finder det for godt, kan undlade at indhente Lagthingets Betænkning over de Færøerne vedkommende Love.

For at forebygge en mulig Forhalelse i presserende Tilfælde, foreslaae vi imidlertid, at man kan undlade at indhente Lagthingets Betænkning, naar den lovgivende Myndighed under særegne Omstændigheder beslutter Saa-dant.

Forøvrigt foreslaaer Udvalget, at der til Litr. b tilføies den Bestemmelse, i Righed med hvad der findes i Anordningerne om de forhenværende Provindstalsstænder i Danmark, at Lagthingets Forslagsret ei alene gjælder nye Love, men ogsaa andre offentlige Foranstaltninger, og at det ligeledes indrømmes Ret til at besvare sig saavel over Lovenes Overholdelse, som over de offentlige Indretningers Bestyrelse.

Udkastets § 13 Litr. a foreslaae vi noget forandret i Henhold til det tidligere om Forbindelse med Valgloven af 29de Decbr. 1850 Anførte.

Da Kirkerne paa Færøerne vedligeholdes af Beboerne i hvert Præstegjæld for sig, og Kirkens Forhold til Communen og Staten ikke endnu er ordnet i Henhold til Grundloven, anseer Udvalget det for betænkeligt, at henlægge Kirkenes Midler under Bestyrelsen af en for hele Landet fælles Institution, i hvilken de enkelte Præstegjæld kun have to eller høist tre Repræsentanter; og vi foreslaae derfor, at § 13 Litr. e udgaaer.

Da Lagthinget ikke bør decidere saadanne Udfattelser, som dets egen Bestyrelse kunde fremkalde, vil dets Decision kun kunne angaae Ansvar for Regnskabsførelsen, hvilket vi foreslaae tilføiet Litr. f.

Med Hensyn til Litr. h foreslaaer Udvalget, at der imellem Ordene „med“ og „offentlige“ sættes: Anlæggelsen og Vedligeholdelsen af, da Tilsynet med de nævnte offentlige Indretninger nærmest vedkommer Politiet.

Endelig anse vi det for rettest, at Lagthinget udnævner Regnskabsfører og Revisor for de under dets Bestyrelse hørende Fonds og Kasser, og at en saadan Bestemmelse tilføies Udkastets § 13.

Med Hensyn til denne Paragraph bemærkes forøvrigt, at det i Udvalget har været bragt paa Bane, hvorvidt ikke flere Gjenstande end de foreslaaede maatte kunne henlægges under Lagthingets Bestyrelse. Uagtet vi imidlertid erkjende, at Lagthinget som en communal Institution vistnok bør indrømmes Deelagtighed i Bestyrelsen af t. E. Skolevæsenet, Hospitalet, Arresthuset og Amtsbibliotheket, saa have vi dog ikke et saa tilstrækkeligt Kendskab til disse Indretninger og navnlig til deres hidtidige Bestyrelse, at vi tør gjøre noget bestemt Forslag i denne Henseende, hvorimod vi have anset det for rettest, ikke at tage nogen Bestemmelse derom, for det vordende Lagthing har yttret sig derover.

Udvalget anseer det for mindre vel stemmende med den hele Institutions Character, at overlade det til Amtmanden alene at afgjøre de i Udkastets § 14 ommeldte Sager, navnlig naar der hensees til, at denne Amtmandens Myndighed iemmelig hyppigt vilde komme til Anvendelse, da Lagthinget ordentligvis kun samles engang om Aaret, især saa længe der ikke eksistere særegne Communalbestyrelser i de enkelte Præstegjæld; og vi foreslaae derfor, at saadanne Sager overdrages til et staaende Udvalg, bestaaende af Amtmanden som Formand og 2 af Lagthingets af dette dertil udvalgte Medlemmer. Ligeledes anse vi det for hensigtsmæssigt, at Lagthinget bemyndiges til at nedsette særegne Udvalg til at udføre visse bestemte Forretninger, som Thinget maatte overdrage samme.